

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 2420/06
26.05.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: mr Jadranke Injac, predsednika veća, Borivoja Bunjevačkog i Zoje Popović, članova veća, sa savetnikom suda Goranom Josifovim, kao zapisničarem, rešavajući po tužbi osuđenog AA, na izdržavanju kazne u Kazneno-popravnog zavodu u __, protiv osporenog rešenja Ministarstva pravde Republike Srbije - Uprave za izvršenje zavodskih sankcija, br. 24-01-143/2006-18 od 06.3.2006. godine, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 26.5.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem tuženog odbijena je, kao neosnovana, žalba osuđenog AA i potvrđeno ožalbeno prvostepeno rešenje upravnika Kazneno-popravnog zavoda u __, br. 24-2075/2006-01 od 16.2.2006. godine. Inače tim potvrđenim rešenjem od 16.2.2006. godine odbijena je, kao neosnovana, pritužba osuđenog AA izjavljena zbog nepružanja mu zdravstvene zaštite tokom izdržavanja kazne u ovoj ustanovi.

Osuđeni pobija zakonitost osporenog rešenja tuženog organa zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede Zakona o izvršenju krivičnih sankcija. Ne spori da je pritužbom pobijao samo da mu je uskraćeno pravo na zdravstvenu zaštitu usled ne pružanja stomatoloških usluga. Međutim, ističe da je dana 07.2.2006. godine ovu pritužbu uputio direktoru Uprave preko KPZ "BB", koji je inače bio nadležan da po istoj postupi, ali da je i pored toga po istoj rešavao navedeni upravnik KPZ kao stvarno nenadležan organ. Takođe, po toj pritužbi isti nije ni blagovremeno u zakonskom roku rešio donoseći ožalbeno prvostepeno rešenje, jer je pritužbom obuhvaćen i period vremena od novembra meseca 2004. godine. Zbog svega navedenog iz sadržine tužbe proizlazi da osuđeni predlaže da sud uvaži tužbu i poništi osporeno rešenje.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu, ostajući pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja, predložio je da sud istu odbije.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku u smislu odredbe čl. 38. st. 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) i ispitujući zakonitost osporenog rešenja u granicama zahteva iz tužbe u skladu sa odredbom čl. 39. st. 1. istog zakona, Vrhovni sud Srbije je, ocenom navoda tužbe, odgovora na istu i spisa predmeta ove upravne stvari, našao da je tužba neosnovana.

Pravilno je, i po oceni ovog suda, postupio tuženi organ kada je osporenim rešenjem odbio, kao neosnovanu, žalbu osuđenog izjavljenu protiv navedenog prvostepenog rešenja, nalazeći da je to rešenje doneto bez povrede pravila postupka, kao i da je zasnovano na potpuno i pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, te pravilnoj primeni materijalnog prava. Ovo stoga, što su u skladu sa odredbom čl. 199. st. 2. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ", br. 33/97 i 31/01) u obrazloženju ožalbenog prvostepenog rešenja, na osnovu dokaza u upravnim spisima (službene beleške o evidenciji dolazaka osuđenog kod stomatologa), detaljno navedeni neophodni svi konkretni činjenični razlozi u to ne samo u pogledu vremenskih termina (datuma) kada su osuđenom vršene stomatološke usluge, već takođe i koje su mu konkretne usluge tada bile pružane. Zbog toga su neosnovani samo paušalni navodi tužbe da je činjenično stanje pogrešno utvrđeno u upravnom postupku, budući da su sve ove odlučne činjenice u ovoj upravnoj stvari pravilno i potpuno utvrđene, kao i da se sve ove konkretne činjenice daljim navodima tužbe uopšte ne osporavaju. Stoga je, po nalaženju Vrhovnog suda, pravilno, na osnovu čl. 114. Zakona o izvršenju krivičnih sankcija, odlučeno u svemu kako je to već napred navedeno u dispozitivima ožalbenog i osporenog rešenja.

Takođe su cenjeni navodi tužbe da je prvostepeni organ rešavajući po ovoj pritužbi doneo ožalbeno prvostepeno rešenje kao stvarno nenadležan organ. Međutim, sud nalazi da su isti neosnovani, jer je odredbom čl. 114. st. 2. Zakona o izvršenju krivičnih sankcija izričito propisano da je upravnik zavoda ili lice koje on ovlasti dužan pritužbu pažljivo ispitati i o njoj doneti rešenje.

Konačno, cenjeni su i navodi tužbe da po podnetoj pritužbi upravnik KZP nije doneo ni blagovremeno u zakonskom roku svoje rešenje, pa Vrhovni sud Srbije nalazi da su i ovi navodi neosnovani, jer je i prema samim navodima tužbe osuđeni svoju pritužbu podneo dana 07.2.2006. godine, a iz ožalbenog prvostepenog rešenja se vidi da je isto doneto već dana 16.2.2006. godine, odnosno u okviru propisanog roka od 15 dana iz citiranog čl. 114. st. 2. Zakona o izvršenju krivičnih sankcija. Pri tom, na ovo nije uopšte od uticaja i sam obuhvaćeni vremenski period iz pritužbe (odnosno period na koji se ista odnosi), već samo kada je pritužba podneta i da li je u navedenom roku od 15 dana rešeno po istoj

u navedenom roku da to bude rešeno po istoj.

Sa iznetih razloga, nalazeći da su neosnovani navodi tužbe da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu osuđenog, Vrhovni sud Srbije je, primenom odredbe čl. 41. st. 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), rešio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 26.5.2006. godine, U. 2420/06

Zapisničar, Predsednik veća - sudija,

Goran Josifov, s.r. mr Jadranka Injac, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK